

માંડવી તાલુકા - મદનપુરા ગામે ભગવાન શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ નો ૮૩ મો વાર્ષિક પાટોત્સવ ૧૧ ઉજવણી કરવામાં આવ્યો

મદનપુરા ગામે ધારાસભ્ય અનિરુદ્ધ દવે નું સન્માન

તા.21/02/2023 ના રોજ ફાગણ સુદ- બીજ નિમિત્તે ગામ મદનપુરા- કોડાયામાં બિરાજમાન ભગવાનશ્રી લક્ષ્મીનારાયણના પહેલાં શીખરબંધ મંદિરનો 83મો પાટોત્સવ ઉજવવામાં આવેલ હતો અને આ પ્રસંગે સવારના સત્રમાં અલગ અલગ 16 રાડાવા ઉઠામણી દ્વારા કરવામાં આવેલ જેમાં મુંબઈ તથા સ્થાનિક સમાજના સર્વે સભ્યોએ ઉત્સાહ પૂર્વક ભાગ લીધો હતો, બપોર પછીના સત્રમાં

ગામના અભ્યાસ ક્ષેત્રે એમએસી /બીએ/ બીએલ/ એમ.એ.બીએચ જેવલંત સિદ્ધિ હાસિલ કરેલ તેજસ્વી તારલાઓનું સરસ્વતી સન્માન સમાજ દ્વારા કરવામાં આવેલ, જેમાં વિશેષ સન્માન કચ્છ કડવા પાટીદાર સમાજના ચોથા તથા કચ્છ કંઈ વિસ્તારમાં પહેલા નોટરી એડવોકેટ બનાવ બદલ ગામના ભગત કુલીન જેન્તીલાલનું રાજકીય આગેવાનો તેમજ મુંબઈ તથા સ્થાનિક સમાજ દ્વારા વિશેષ સન્માન કરવામાં આવેલ.

ત્યારબાદ રાજકીય સન્માનનો પોગામ રાખવામાં આવેલ જેમાં માંડવી- મુન્શ મતવિસ્તારના ધારાસભ્યશ્રી અનિરુદ્ધભાઈ દવે, જિલ્લા પંચાયતના પ્રમુખશ્રી પાટુલબેન કારા,

પોતાની જાત સાથે એકલા કંઈ રીતે રહેવું? જો આપણે બધું મૂકીને જંગલ કે પહાડોમાં જઈશું તો ત્યાં પણ થોડા સમયમાં લોકોને ગોતવા માંડશું!

એક જો કે છે, થીડીઓ સ્ત્રી સૌથી હોય, તે ભેળી જ હોય અને પુરુષો મોટા હોય, એકલા એકલા હોવા આમાં ફેરફાર એ છે કે, સ્ત્રી હોય કે પુરુષ, આપણું વાપરણ જ એવું થઈ ગયું છે કે આપણને સાચે જ મજા આવે! આપણ હંમેશા કોઈ એવી વ્યક્તિ જોઈએ જ, જે સાચે હોય, મંદિરની મહિજ, વિચેત્રીથી માંવ, ડુકાનો, રેડીઓ, રસ્તાઓમાં- લોકો બેગાબેગ જ હોય, અંરી સવારે યોગ કરવા માટે જવાનું હોય એમાં પણ આપણે પુછીએ છીએ- થીજ લોકો હશે તો મજા ની?

પિંડી પાટીથી કરીને જાત-જાતના કલ્પન અને ચૂપ અને ખર્નોલા સમુદ્ધો પાછળ નમે થઈ કરશો તો આ ‘સાચે રહેવાનું’ વાપરણ કારણભૂત છે, બીજા કોઈની હાજરીથી આપણને સારું લાગે છે, ગુરુ હિલ થાય છે, કેમ કે ટાટલો, ફરસે આપણે આપણી જાતની અળગા રહીએ છીએ, કંઈક ને કંઈકનું રિસ્કાન આપતા રહીએ છીએ. ‘ઉધાર’ લીધીએ વિચારતા રહીએ છીએ. હા ઉધાર! કેમ કે સ્વતંત્ર વિચારવા માટે તો એકાંત જોઈએ. પોતાના મનઃકાં પર કોઈનું વજન ન જોઈએ. એટલે જ, તમે માર્ક કરશો છો, માર્ક કરેલું, લોકડાઉનમાં તો ધરમાં, જેમાં એક વ્યક્તિના વિચાર મુજબ બાકીના બધા ચાલતા હશે. એમાં કંઈ માટે પણ નથી, દરેક વ્યક્તિ હિસાબકર કે વિચારને ન હોય. તેને બીજા કામ કરવી છે.

પોતાની જાત સાથે એકલા રહેતા શીખવાની. આ ઉપવાસ છે ઉપવાસથી જન્મવા માટેનો સૌથી છેલ્લો, સૌથી અચર અને સૌથી સચ્ચો પગ!

કોરોના રસ્ત્રખાન પછી આપણે આપણા મનમાં ઘણા માનસિક અસ્થિર થઈ ગયા, સાઈકોલોજિસ્ટને હોવા વાળી ગયા. કોઈ ને કોઈ કારણસર, બહાના આપીને સમય આપણે ભાગવા લાગ્યા. કેમ? ‘બેગા થવાની’ સ્વતંત્રતા છીનવાઈ ગઈ એટલે? કે પછી ચાહે તરફથી થતા વિચારો- વાતોના પ્રહારો ગીલાઓ આદાન પડી ગઈ છે? કેમ વ્યક્તિ પોતાની જાત સાથે નથી રહી શકતો? ઉંન કેટલું, લોકડાઉનમાં તો ધરમાં, જે જ પ્રવૃત્તિઓ કરતા કરતા પરિવાર સાથે રહેવાનું હતું, તો પાંચ.

મારા-તમારા સહિત ઘણા એવા લોકો જે ધ્યાન પર પગ માટે કસ સમિત આપી બેઠા કે સૂઈ જતા જતા જતા પોતાની અંદર જ ન ગાંધી સકે.

અંદરના અંતરમાંથી રડવા લાગે, કોઈ પીટ કે પ્રાર્થના અંદર હોય તો તે અંદરના ન જાણીને કાબરે પડે-લીધે મિનિટ-નીમીની જાય, મોઝામગે તો એમાંને દુનિયાભરના વિચારો ચાલતા હોય.

જેમ જેમ સોયોથલ મીડિયા વખવાનું છે એમ એમ પણ માનસ એકલો થતો જાયનો છે. પણ તેને તે ટેકલ કરતા કોઈ અંતરમાંથી શીખવાનું છે.

અહીં એકલા રહેવું એટલે ‘બોનલી’ નહી, પણ ‘અનની’. ‘હમ તેરે બિન અસ નહ નહી કમને’ ગાંધી, રાનાના ડ્રાક્ષા ભરીને, સિગરેટના કાંડ લાતા લેતા એકલા રહેવાની આ વાત નહી થતી. અહીં અનનીથી અલગ, અથવા આ બધા રહેવા હોવા છતાં એકલા રહેવાની વાત થાય છે! ઘણી સાથે મહેસુસ થાય છે કે કોઈ પાટી કે પ્રસંગમાં, મિત્રો-સહાઓને તો એમાં છતાંય તમને અંદરથી મજા ન આવતી હોય, એકલાવાસુ લાગતું હોય, અને જ્યારે સાચ એકલા રહેવાનું પોતાની જાણથી ભાગવાનું મન થાય, કોઈએ હોન જોઈએ, ટીવી સાંધતો જાય, જન-કિરોડી જોઈએ, ઈન્ટરનેટ સર્ફ કરીએ, ડેકમાં, પોતાના વિચારોને સ્વતંત્ર ન થવા દઈએ!

તો પોતાની જાત સાથે એકલા કંઈ રીતે રહેવું? વેલ, આ વિશે જે જગલમાં એકલા જ રહેતો તે કમ્પ્યુટરીઓએ અલગ કહ્યું છે. પણ આપણે અને ‘રીત’ એકલા નથી રહેવાનું. કેમ કે, જો આપણે બધું મૂકીને જંગલ કે પહોડામાં જઈશું તો ત્યાં થોડા સમયમાં લોકોને ગોતવા માંડશું! (સંપૂર્ણ આઝાદી જરૂરની આવરી છે, જેનાથી રૂદ્ધ ગયા તેની જ ઈચ્છા થાય) આપણે તો લોકો વચ્ચે, લોકોથી અલગ રહેવું છે.

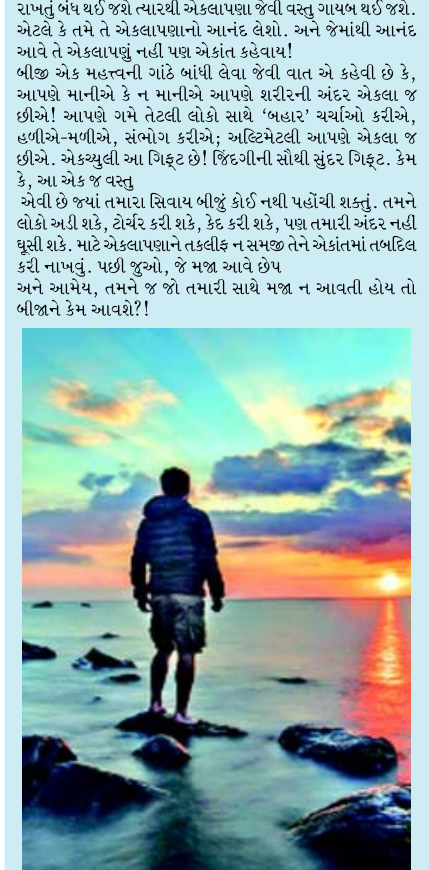
પોતાની જાત સાથે રહેવું છે.

પિંડીની શીરામ કોલેજના વિદ્યાર્થીને પુછેલા સવાલના જવાબમાં તેમણે વાસુદેવ (સદગુરુ) કહેલી વાત અહીં યથાઓપાદિત થાય છે.

કેમ લાભે મળીએ કે ન મળીએ આપણે શરીરનાં અંદર એકલા જ છીએ! આપણે ગમે તેટલી લોકો સાથે ‘અહાર’ ચર્ચાઓ કરીએ, હાલીએ-મળીએ, સંગળા કરીએ; અહિંએટલી આપણે એકલા જ છીએ. એકમયુલી આ વિજેટ કોઈ? જિંદગીની સૌથી સુંદર વિજેટ. કેમ કે, આ એક જ વસ્તુ

એવી છે જેમાં તમામ જીવાણુ બીજું કોઈ નથી પહોંચી શકતું. તમને લોકો આંધે શકે, રોંગેર શકે શકે, ડેક કરી શકે, પણ તમારી અંદર નહીં ધૂસી શકે. માટે એકલાપણાને તકલીફ ન સમજવું એકલાને અત્યંત નર્મલકિય કરી નાખવું. પછી જુઓ, જે મજા આવે હોય

અને અન્યથા, તમને જો આપણે સાચ મજા ન આવતી હોય તો બીજાને કેમ આવશે?!

નાદેડ (મહારાષ્ટ્ર) સનાતન ગૌરવ શંખનાદ અને આગોતરું આમંત્રણ

નાદેડ માં થયો સનાતનની ગૌરવ ની શંખનાદ

મહારાષ્ટ્ર ખંડ પ્રભારી દ્વારા શ્રી કચ્છ કડવા પાટીદાર સનાતન સમાજ નાદેડ (મહારાષ્ટ્ર) મુકામે તા.૨૨/૨/૨૦૨૩ ને બુધવાર ના રોજ શ્રીસમાજની સનાતની શંખનાદ ગૌરવ યાત્રા ના ભાગ રૂપે શ્રીસમાજ ના થનાર શતાબ્દી મહોત્સવ તેમજ છજા અધિવેશન નિમિત્તે અગોતરું આમંત્રણ આપવામાં માટે આવેલ. મધ્ય મહારાષ્ટ્ર ઝોન ના અધ્યક્ષશ્રી જેઠાભાઈ દિવાણી શ્રીસમાજ ના ઉપાધ્યક્ષશ્રી મજેતાલાંબા લાકડાવાળા, મધ્ય મહારાષ્ટ્ર ઝોન હિંમતીસંઘ ના અધ્યક્ષા હેમંતબેન સાંપલા તેમજ મધ્ય મહારાષ્ટ્ર ઝોન યુવાસંઘના ચેરમેન હિંમત દિવાણી તેમજ શ્રીસમાજ ના ટ્રસ્ટીશ્રી તેમજ સભ્યોનું પ્રતિનિધિ મંડળ આવેલ જેની આછેરી ઝલક.

૧) સર્વે મહેમાનોનું બપોર ૫ થી ૪:૦૦ વાગે આગમન થયેલ ત્યારે સમાજ વાલીથી ગર્મજોશી થી સ્વાગત કરવામાં આવેલ તે પ.૦૦ વાગે શ્રી હજુર સાહેબ ગુઝરાની ની મુલાકાતે

૩) રાત્રે ૮:૦૦ વાગે કાર્યક્રમની શુરુઆત કરવામાં આવેલ

સર્વે મહાનુભવોને સ્થાન ગ્રહણ કરાવી તેમના હસ્તે માતાજીની પ્રતિમા ને પુષ્પહાર અર્પણ કરી દિપ પ્રજ્વલિત કરી કાર્યક્રમ ની શુરુઆત કરવામાં આવેલ

પ્રથમ સ્વાગત ગીત થી મહેમાનોનું સ્વાગત કરવામાં આવેલ

ત્યારબાદ સર્વે મહેમાનોનું સમાજ વતીથી સાલ શ્રીફળ તેમજ શ્રી ગુઝરાની ની પ્રતિમા આપી સ્વાગત કરવામાં આવેલ

સમાજના અધ્યક્ષશ્રી શાંતિભાઈ

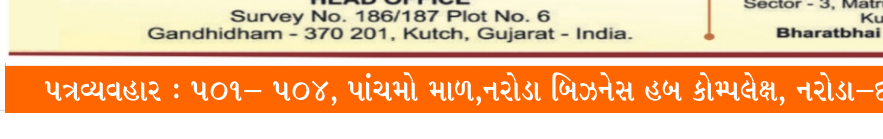
રામાણી એ સૌ નુ શાબ્દિક સ્વાગત કરી સૌ ને આવકાર આપેલ અને નાદેડ સમાજની ગતિવિધિની જાણકારી આપેલ.

ત્યારબાદ સમાજની ગૌરવગાથાની વીડીયો કિલિપ બતાવી આપણા સમાજના ઇતિહાસની જણકારી આપવામાં આવેલ તેમજ અવેલ વસ્તા વતીથી સમાજ ની ગતિવિધિ ની જાણકારી તેમજ શતાબ્દી મોહોત્સવ અને અધિવેશનની જાણકારી આપવામાં આવેલ.

રદી થી સમૂહિ તેમજ ભૂમિદાન આપવા બાબતે જાણકારી આપવામાં આવેલ તેમજ સમાજના થયેલ કામ થનાર કામની વિગતવાર જાણકારી વક્તાઓ વતીથી તેમજ વીડીયો કિલિપ દ્વારા આપવામાં આવેલ.

સ્થાનિક સમાજ નાં દરેક પરીવારને આમંત્રણ પ્રતીક આપી કાર્યક્રમ મા વધારે મા વધારે સંખ્યામાં ભાગ લેવા તેમજ કાર્યક્રમ મા આવવા માટે આમંત્રણ આપવામાં આવેલ કાર્યક્રમનુ સૂત્ર સંચાલન

હિંમત દિવાણી તેમજ મણિલાલ નાકરાણી એ કરેલ. આભાર વિધિ સમાજના સહમંત્રી માણિલાલ નાકરાણી દ્વારા સૌ નો આભાર માની આનંદ મય વાતાવરણ મા કાર્યક્રમ નું સમાપન કરવામાં આવેલ..

સ્વાગતોચ્ચ મહિલા શક્તિઓ જેઓ રજત જયંતિ પર્વ નાં ભાવ સાથે

વલ્લભકૃષ્ણ નાં શુભઆશિષ

મંદિરનું મહત્વ અને દેવસ્થાન મંદિર પર ધજા ફરકાવવાનું મહત્વ

વિવિધ મંદિરો દેવસ્થાનોમાં ધજા શા માટે ફરકે છે? એવી સવાલ ક્યારેક તો જરૂર થયો હશે!

ધર્મનું આધ્યાત્મિક મહત્વ અનેરૂં છે. ફરકતી ધજા મંદિર માટે અગત્યની છે. ધજા મંદિરના શિખર પર એક દંડમાં ફરકતી રહે છે. વરસાદ હોય કે પવન, પણ તે ફરકવાનું ભૂલતી નથી. આપણે જુદા-જુદા મંદિરોમાં જુદા જુદા રંગની ધજાઓના દર્શન કરીએ છીએ. ધજા બનાવવા માટે સાદિત અથવા રેશમનું ઘાટ વપરાય છે. જેને સજાવાવા માટે તૃઈ કે જરીનો ઉપયોગ થાય છે.

મંદિર ઉપર ધજા શા માટે?

મંદિર નિર્માણ શાક્ષમાં સોમપુરા જણાવે છે કે, ‘મંદિર દેવ શરીર સ્વરૂપ છે. પાયા એના પગ છે, પિલર એના ધંટણ છે, ગર્ભગૃહ એનું હૃદય છે. તેમાં બળતો દીવો એના આત્માનું પ્રતીક છે. શિખર એનું મસ્તક છે. અને, ઉપર ફરકતી ધજા એના વાત સ્વરૂપે ફરકે છે.

બ્રહ્માંડમાંથી દેવી શક્તિને તથા સૂકા કામત્કે તરંગોને મંદિરમાં લાવવા માટે ધજા રડાર જેવું કારણ છે.

શ્રી દ્વારકાધીશ પ્રભુના મંદિરમાં ચડતી બાવન ગજની ધજા ચડાવનાર ભક્તને બાવન સૂર્યોગે તથા લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ ધજાને મસ્તકે ચડાવવાથી ચિંતા મુક્તિનો અનુભવ થાય છે.

બાવન ગજની પજની અર્થ આ પ્રમાણે છે.

૦૪ દિશા, ૧૨ રાણિ, ૦૯ ગ્રહો, ૨૭ નક્ષત્રોનો સરવાળો પર થાય છે. આથી કોઈપણ મંદિરના દર્શને જ્યારે ત્યારે ધજાના દર્શન અવશ્યથી કરવા જોઈએ. ધજાના મનોરથથી ભક્તના મનમાં કામની અલોકિત મીઠી યાદ રહે છે. ધજા માનવ જીવનને ધન્ય બનાવે છે.

મંદિરમાં ચપલ બુલ્લા પગે જઈએ

મંદિરમાં બુલ્લા કે ઉઘાડા પગે પ્રવેશવું પડે છે. વિશ્વના દરેક જિંદ મંદિરોમાં આ પ્રણાલિકા છે. તેનું વૈજ્ઞાનિક કારણ એ છે કે, મંદિરના માળનું નિર્માણ પ્રાચીન કાળથી જ એવી રીતે કરવામાં આવ્યું છે; કે તે વિદ્યુત અને ચુંબકીય તરંગોની સૌથી મોટો સ્રોત છે. જ્યારે વ્યક્તિ આના પર ઉઘાડા પગે ચાલે છે, ત્યારે મહત્ત્વ ઈજા પગ દ્વારા શરીરમાં પ્રવેશે છે.

દીવો પ્રગટારવવું વૈજ્ઞાનિક કારણ

આરતી પછી બધા લોકો તેમના હાથ દીવા અથવા કપૂર પર રાખે છે. અને પછી, તેને માથા પર લગાવે છે. અને આંખોને સ્પર્શ કરે છે. આમ કરવાથી, હળવા ગરમ હાથથી, હકારાત્મક વિચાર અને તેવી જ સકારાત્મક દૃષ્ટિની ભાવના સક્રિય થાય છે.

મંદિરમાં ઘંટ વગાડવાનું કારણ

જ્યારે પણ કોઈ વ્યક્તિ મંદિરમાં પ્રવેશ કરે છે, ત્યારે દરવાજા પર ઘંટ વગાડે છે. મુખ્ય મંદિરમાં પ્રવેશ કરતી વખતે ઘંટ વગાડવો જરૂરી છે. (જ્યાં ભગવાનની મૂર્તિ સ્થિત છે, તેની પાછળનું કારણ છે કે તેમાંથી નીકળતો અવાજ સાત સેકન્ડ સુધી ગુંજતો રહે છે, જે શરીરના સાત શ્લેષિલ કેન્દ્રોને સક્રિય અને કુસંતિનિ શક્તિ જાગૃત કરે છે.

મંદિરમાં ભગવાનની મૂર્તિ

ભગવાનની મૂર્તિને ભગવાન ગર્ભગૃહની મધ્યમાં અને શિખરની નીચે, ગુંબજની નીચે મધ્ય ભાગે મુકવામાં આવે છે. આ સ્થાન પર સૌથી વધુ ઈર્જા હોય છે, જ્યાંથી સકારાત્મક ઈર્જા શરીરમાં પહોંચે છે. અને સકારાત્મક વિચારો થકી નકારાત્મકતા દૂર થાય છે.

પરિક્રમા કરવા પાછળનું વૈજ્ઞાનિક કારણ

દરેક મુખ્ય મંદિરમાં દર્શન કર્યા પછી મંદિરમાં પરિક્રમા કરવામાં આવે છે. આ સમયે તમામ સકારાત્મક ઈર્જા શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે અને મનને શાંતિ મળે છે.

પરિક્રમા માટે ખાસ માહિતી :

સુર્યદેવીની સાત, ભગવાન ગણેશની ચાર, ભગવાન વિષ્ણુની ચાર અને તેમના ત્રયામ અવતારની ચાર પરિક્રમા કરવી.

દેવી દુર્ગાની ત્રણ, હનુમાનજી અને શિવજીની અડધી પરિક્રમાનો નિયમ છે. જળ પારકને પાંચ નદી કરવાની પ્રણાલી અન્યથે શિવજીની અડધી પરિક્રમા કરવામાં આવે છે.

વલ્લભકૃષ્ણ નાં શુભઆશિષ

મંદિરનું મહત્વ અને દેવસ્થાન

મંદિર પર ધજા ફરકાવવાનું મહત્વ

વિવિધ મંદિરો દેવસ્થાનોમાં ધજા શા માટે ફરકે છે? એવી સવાલ ક્યારેક તો જરૂર થયો હશે!

ધર્મનું આધ્યાત્મિક મહત્વ અનેરૂં છે. ફરકતી ધજા મંદિર માટે અગત્યની છે. ધજા મંદિરના શિખર પર એક દંડમાં ફરકતી રહે છે. વરસાદ હોય કે પવન, પણ તે ફરકવાનું ભૂલતી નથી. આપણે જુદા-જુદા મંદિરોમાં જુદા જુદા રંગની ધજાઓના દર્શન કરીએ છીએ. ધજા બનાવવા માટે સાદિત અથવા રેશમનું ઘાટ વપરાય છે. જેને સજાવાવા માટે તૃઈ કે જરીનો ઉપયોગ થાય છે.

મંદિર ઉપર ધજા શા માટે?

મંદિર નિર્માણ શાક્ષમાં સોમપુરા જણાવે છે કે, ‘મંદિર દેવ શરીર સ્વરૂપ છે. પાયા એના પગ છે, પિલર એના ધંટણ છે, ગર્ભગૃહ એનું હૃદય છે. તેમાં બળતો દીવો એના આત્માનું પ્રતીક છે. શિખર એનું મસ્તક છે. અને, ઉપર ફરકતી ધજા એના વાત સ્વરૂપે ફરકે છે.

બ્રહ્માંડમાંથી દેવી શક્તિને તથા સૂકા કામત્કે તરંગોને મંદિરમાં લાવવા માટે ધજા રડાર જેવું કારણ છે.

શ્રી દ્વારકાધીશ પ્રભુના મંદિરમાં ચડતી બાવન ગજની ધજા ચડાવનાર ભક્તને બાવન સૂર્યોગે તથા લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ ધજાને મસ્તકે ચડાવવાથી ચિંતા મુક્તિનો અનુભવ થાય છે.

બાવન ગજની પજની અર્થ આ પ્રમાણે છે.

૦૪ દિશા, ૧૨ રાણિ, ૦૯ ગ્રહો, ૨૭ નક્ષત્રોનો સરવાળો પર થાય છે. આથી કોઈપણ મંદિરના દર્શને જ્યારે ત્યારે ધજાના દર્શન અવશ્યથી કરવા જોઈએ. ધજાના મનોરથથી ભક્તના મનમાં કામની અલોકિત મીઠી યાદ રહે છે. ધજા માનવ જીવનને ધન્ય બનાવે છે.

મંદિરમાં ચપલ બુલ્લા પગે જઈએ

મંદિરમાં બુલ્લા કે ઉઘાડા પગે પ્રવેશવું પડે છે. વિશ્વના દરેક જિંદ મંદિરોમાં આ પ્રણાલિકા છે. તેનું વૈજ્ઞાનિક કારણ એ છે કે, મંદિરના માળનું નિર્માણ પ્રાચીન કાળથી જ એવી રીતે કરવામાં આવ્યું છે; કે તે વિદ્યુત અને ચુંબકીય તરંગોની સૌથી મોટો સ્રોત છે. જ્યારે વ્યક્તિ આના પર ઉઘાડા પગે ચાલે છે, ત્યારે મહત્ત્વ ઈજા પગ દ્વારા શરીરમાં પ્રવેશે છે.

દીવો પ્રગટારવવું વૈજ્ઞાનિક કારણ

આરતી પછી બધા લોકો તેમના હાથ દીવા અથવા કપૂર પર રાખે છે. અને પછી, તેને માથા પર લગાવે છે. અને આંખોને સ્પર્શ કરે છે. આમ કરવાથી, હળવા ગરમ હાથથી, હકારાત્મક વિચાર અને તેવી જ સકારાત્મક દૃષ્ટિની ભાવના સક્રિય થાય છે.

મંદિરમાં ઘંટ વગાડવાનું કારણ

જ્યારે પણ કોઈ વ્યક્તિ મંદિરમાં પ્રવેશ કરે છે, ત્યારે દરવાજા પર ઘંટ વગાડે છે. મુખ્ય મંદિરમાં પ્રવેશ કરતી વખતે ઘંટ વગાડવો જરૂરી છે. (જ્યાં ભગવાનની મૂર્તિ સ્થિત છે, તેની પાછળનું કારણ છે કે તેમાંથી નીકળતો અવાજ સાત સેકન્ડ સુધી ગુંજતો રહે છે, જે શરીરના સાત શ્લેષિલ કેન્દ્રોને સક્રિય અને કુસંતિનિ શક્તિ જાગૃત કરે છે.

મંદિરમાં ભગવાનની મૂર્તિ

ભગવાનની મૂર્તિને ભગવાન ગર્ભગૃહની મધ્યમાં અને શિખરની નીચે, ગુંબજની નીચે મધ્ય ભાગે મુકવામાં આવે છે. આ સ્થાન પર સૌથી વધુ ઈર્જા હોય છે, જ્યાંથી સકારાત્મક ઈર્જા શરીરમાં પહોંચે છે. અને સકારાત્મક વિચારો થકી નકારાત્મકતા દૂર થાય છે.

પરિક્રમા કરવા પાછળનું વૈજ્ઞાનિક કારણ

દરેક મુખ્ય મંદિરમાં દર્શન કર્યા પછી મંદિરમાં પરિક્રમા કરવામાં આવે છે. આ સમયે તમામ સકારાત્મક ઈર્જા શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે અને મનને શાંતિ મળે છે.

પરિક્રમા માટે ખાસ માહિતી :

સુર્યદેવીની સાત, ભગવાન ગણેશની ચાર, ભગવાન વિષ્ણુની ચાર અને તેમના ત્રયામ અવતારની ચાર પરિક્રમા કરવી.

દેવી દુર્ગાની ત્રણ, હનુમાનજી અને શિવજીની અડધી પરિક્રમાનો નિયમ છે. જળ પારકને પાંચ નદી કરવાની પ્રણાલી અન્યથે શિવજીની અડધી પરિક્રમા કરવામાં આવે છે.

વલ્લભકૃષ્ણ નાં શુભઆશિષ

મંદિરનું મહત્વ અને દેવસ્થાન

મંદિર પર ધજા ફરકાવવાનું મહત્વ

વિવિધ મંદિરો દેવસ્થાનોમાં ધજા શા માટે ફરકે છે? એવી સવાલ ક્યારેક તો જરૂર થયો હશે!

ધર્મનું આધ્યાત્મિક મહત્વ અનેરૂં છે. ફરકતી ધજા મંદિર માટે અગત્યની છે. ધજા મંદિરના શિખર પર એક દંડમાં ફરકતી રહે છે. વરસાદ હોય કે પવન, પણ તે ફરકવાનું ભૂલતી નથી. આપણે જુદા-જુદા મંદિરોમાં જુદા જુદા રંગની ધજાઓના દર્શન કરીએ છીએ. ધજા બનાવવા માટે સાદિત અથવા રેશમનું ઘાટ વપરાય છે. જેને સજાવાવા માટે તૃઈ કે જરીનો ઉપયોગ થાય છે.

મંદિર ઉપર ધજા શા માટે?